

Als de warmte uit het Zuiden komt
wacht ik niet meer
maar stap in het licht van de dag
het vertrouwen tegemoet
mijn hart, fonkelend als een warme robijn
huilt tranen van bloed
het pad kleurt rood
de aarde barst open
als de zon hoog aan de hemel staat
bemin ik de grond van mijn voorouders
de adelaar cirkelt omhoog
op de adem van de wind
keer ik om.

Als de wind uit het Oosten komt
zal ik boven op de berg staan
en al mijn toverkunsten uit het hout te voorschijn halen
dan reik ik met mijn armen naar de sterren
en tik ze één voor één aan

als de dansgoden zijn ontwaakt
spreid ik mijn vleugels en dalen we samen de berg af
het schaduwrijk tegemoet
de nacht verdwijnt
een lentebries kleurt de aarde groen

ik kus de bloemen van mijn handen
berg mijn toverstaf op en
geef me over aan de wijsheid van de bomen

chio chio chio

chio chio

chio

Wind van het westen is mijn naam

de witte maan mijn metgezel

het Zeeuwse water wast mijn lichaam

de zilte schorren ademen aan mijn voeten

omringd door dijken woon ik mijn land

Ik behoor de hemel en aarde toe en zal gaan waar de wind mij voert

een roep uit het noorden,

ik luister

de wind raast voort,

regen klettert op de ruiten

droog zit ik binnen in mijn huis

Een storm opent de deur van mijn verlangen

en steek de grote rivier over

met het zilte water nog aan mijn voeten

kom ik aan in niemandsland

Kende iemand mij in het dijkenland?

nee

de aarde kende mij

en hield me vast

ik spitte en groef en zocht en plaatste de waarheid onder mijn huid

De gift van het noorden

wacht

schemerblauw

met warm vuur en gezang

smelt het water van het thuisland

duizend mijl ver weg

heb ik ook de angst verlaten

de beschermde woning aan de haven

plaatst de bouwstenen in mijn hart

dankbaar en blij hef ik mijn hoofd naar de hemel en kom

aan in het woud van mijn bestemming

en deel mijn vreugde

oeverloos.

Ingrid van de Linde 2010